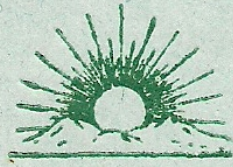

తీరుమలేశ శతకము
విశ్వనాథ

(భాస్కరరాయభారము)

గ్రంథకర్త :

అద్దంకి శ్రీరంగాచార్యులు,

యోగవర్య

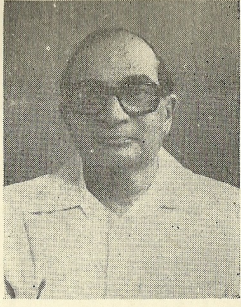
అద్దంకిశివవిద్యాలయం,

నాల్గేరు.

కాపీరైట్]

[వెల : రు 5.00

కృతిపతి :
(శ్రీ) ఎమ్. ఆర్. అన్నారావు, M. A.
ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్తు కులపతి.

కృతిసమర్పణ పంచరత్నములు

కృతిపతి :
శ్రీ మేకారంగయప్పారావుగారు
ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్ కులపతి.

లలితమర్యాద సహృదయ లక్షణుడు,
రాసకులమున బుట్టిన రాజహంస,
సకలసద్గుణసంపూర్ణ సాధుమూర్తి,
ఆంధ్రవిశ్వకళాపీఠి నవతరించె.

రాయలే నేడు మన అప్పరాయ లగుచు
'విశ్వశాంతి'ని విశ్వంపు విధులందు
వెలుగు లీనంగ జేయంగ వెడలివచ్చు
అప్పరాయల కీకృతి నప్పగింతు.

విశ్వవిధుల విహరించి వెతకితెచ్చి
కథగ నల్లితి గీతను కలియబోసి
నవరసంబుల గలిపితి నవ్యరీతి
చవులు బుట్టించు సేకథ చదవ రండు.

పృథివి నానొక రమణీయ పుష్పవనము
 తేటిన్ దాన తియ్యని తేనె దానివి
 తిరుమలేశుని మంగల దేలిపిరాను
 పెనుకచూపుల నవి యన్ని వేలుగులిన.

అదరమున నాకృతుల మీ రందుకొనగ
 ఆయురారోగ్యసంపద లందజేసి
 కంటిలెప్పలా మిమ్ముల గామకొఱకు
 రామమూర్తిని బాంధింతు రాణయెప్పు.

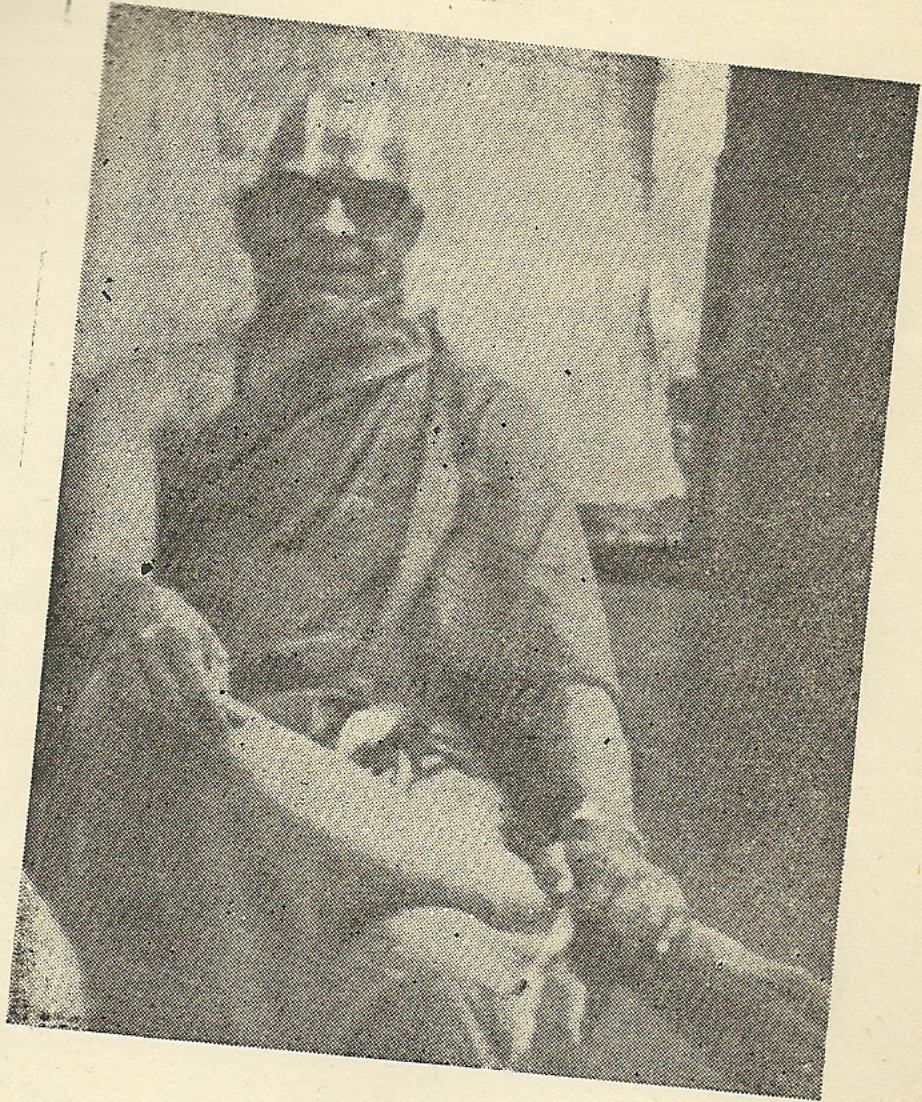
అంధగివిశ్లేషణ } ఆట్లు
 పరిమళి, } కృతికర్త
 వాల్తేరు. } ఆద్యంకి (శ్రీ) రంగ చాచ్యులు.

గ్రంథ అవిష్కరణకర్త :

శ్రీ ఎమ్. గోపాలకృష్ణారెడ్డి, M. A., (Hons.) B. L.,
 రిజిస్ట్రార్.

కృతికర్త:
అద్వైత శ్రీరంగాచార్య

కవి తొలి పలుకు.

కవితకు ప్రేరణకావలెను. సృష్టిలోని ప్రతివస్తువు కవికి కథావస్తువే యగును. ప్రకృతి, పురుషపురుషాత్తములను తత్త్వత్రయము కవితకు నేపథ్యమేగాక పద్యమునూడాను. సృష్టిలోని రంగులన్నియు కవికుంచిలోనుండి వెలువడును రసములన్నియు నాతనికి ఆత్మానుభూతులు.

కవి కళల నన్నిటిని పెనవేసి కలిపి కట్టగల సంపూర్ణుడు; సర్వసమర్థుడు.

“అనురాగములేని మనసున సుజ్ఞానము రాదు” అను రాగములో నవతరించును సుజ్ఞానము; ఆవేదన, అన్వేషణ, ఆరాధన, సాధన. “పరమాత్ముడు, జీవాత్ముడు, పదునాల్గులోకములు, నరకిన్నెరకింపురుష నారదాదిమునులు, పరిపూర్ణ, నిష్కళంక నిరవధిసుఖదాయక, వర త్యాగరాజార్జితవారము తాననే జ్ఞానమొసగరాడ” కవి కీజ్ఞానమే మూలకందము, మూలాధారము.

బొంబాయిలో నాకుమారుడు చి|| రామకృష్ణుని నివాసము బొంబాయిలోనున్నది. రెండువైపుల సముద్రము; అయిదవ అంతస్తు; రెండువైపుల బాల్కనీలు. సంధ్యాసమయంలో నేను వర్ణించినప్రకారము.

“రంగురంగులభంగుల । చెంగలించి

భాను డన్తమించుచునుండు । పశ్చిమమున”

ఒకరోజున ఈదృశ్యమును ‘Pensive mood’ లో

తిలకించుచుండగా బొంబాయిలో ఉద్యోగము చేయుచున్న నా ముద్దుల మనుమడు చి|| రఘుబాబు నాదగ్గరకు ఉత్సాహంగా వచ్చాడు. “ఈదృశ్యము చాలరమణీయంగా ఉన్నది; తాతయ్య! కవిత్వం తిరిగి పారంభించు” అని హెచ్చరించి పేకేపించినాడు. నాసహధర్మచారిణి చూడామణి పరమవదిలించిన తరువాతి కొంతకాలము నిద్రాణములో బడిన నాకవిత నిద్రానుండి మేల్కొని వునరుద్భవించినది.

సూర్యాస్తమయంతో పారంభమైన కథ చిలువలు పలవలై పలవలై కథగా నల్లుకొన్నది. విస్తరించి, విశ్వవీధుల విహరించి ‘విశ్వశాంతి’గా రూపొందింది. పట్టిన కలము పట్టినట్టుగా పట్టువిడువక పద్యములు వెలువడినవి.

నూ పెద్దల్లుడు చి|| సరసింహాచార్యులు నాపెద్దకూతురు చి|| సా|| సీతాదేవి ఈపుస్తకముల ముద్రణకు ప్రోత్సహించి వారు ఉద్యోగములు చేయుచున్న అమలాపురమునకు జేరువ నున్న భట్టువిల్లిగొమ్మంలో ముద్రణచేయించినారు. వారికి నా ఆశీస్సులు.

నా ఈకృతులకు పతిగా నుండుటకు ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్తులపతులు, అమృతహృదయులు శ్రీ ఎమ్. ఆర్. అప్పారావుగారు M. A., అంగీకరించుట నానుకృతవిశేషము. వారికి నా హృదయపూర్వక వందనములు.

కవి-రవుల కిరణపుంజములు సహృదయహృదయసీమల ప్రవేశించి విశ్లేషమై వర్ణనైవిధ్యమైతో వెలువడిన అభిప్రాయములు కవికి హృదయానందకరముగా నున్నవి.

వారివారి అమూల్యమైన అభిప్రాయముల నాకందజేసిన మనఃమహితాత్ములు, మహాకవులు పండితు లందరకు నాకృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములు.

ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్తులపతులు (శ్రీ) మేకా రంగయప్పారావుగారు M. A.; ముముక్షుమహాపీఠాధిపతి శ్రీ శ్రీ లక్ష్మణయతీంద్రులవారు; మహాపండితకవులు బ్రహ్మశ్రీ వెంపరాల సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు; శ్రీమల్లాది గోపాలకృష్ణశర్మగారు (విమర్శనకళావాచస్పతి- విమర్శకాగ్రేసర, M. A. తేయ Ph. D.); సాహిత్యరత్న Dr. K. రాజశేషగిరిరావుగారు (M. A. హిందీ; M. A. సంస్కృతము; M. A. తెలుగు Ph. D. ఆంధ్రకళాపరిషత్తులో హిందీపీఠాధిపతి); శ్రీ నేతి సూర్యనారాయణమూర్తిగారు M. A. భాషాప్రవీణ, Vice Principal, ఓరియంటల్ కాలేజి, ఏలూరు; భాషాప్రవీణ శ్రీ పాకల సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు; విద్యావన్ ఎమ్. అమూయమ్మగారు; Dr. మోడేక్కి వెంకటసత్యనారాయణగారు (M. A. Ph. D. తెలుగుకాఫి, ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్తు, వాల్తేరు); వాల్తేరు ‘సాహితీమహతి’ అధ్యక్షులు శ్రీ సూరవనేని శ్రీబాబుగారు; నన్ను పాఠకులకు సరియయ్యునట్టి నారచఫలను పరిశీలనజేసిన నాచిరకాలమిత్రులు, సన్నిహితులు డాక్టరు శంకర శ్రీరామారావుగారు, ఏలూరు;

హిందీ సాహితీవేత్త శ్రీ మంత్రి నరసింగరావుగారు; శ్రీ శ్రీభాష్యం అప్పలాచార్యులుగారు M. A., Retd. Sanskrit Pandit; శ్రీశిష్టా సూర్యనారాయణగారు, M. A. Lecturer, S. K. B. R. College, అమలాపురం. శ్రీ M. గోపాలశిష్టా ఛెడ్డిగారు, M. A. (Hons) B. L., రిజిస్ట్రార్, ఆంధ్రవిశ్వకళా పరిషత్, వాల్తేరు.-

ఈ అందరిమహానుభావులకు నావందనములు.

కథావివరణ నేను స్వయంగా చేయనవసరములేకయే ఈమహానీయుల అభిప్రాయములందు వివిధదృక్పథములతో వెల్లడిఅయినందున, నేను విశదీకరించుట చర్చితచరణమగును.

‘విశ్వశాంతి’లోని వ్యాకరణదోషములను సరిదిద్ది నాకు సహకరించిన భాషాప్రేమిణి శ్రీ పాకల సూర్యనారాయణ మూర్తిగారికి, విద్వాన్ శ్రీమతి ఆమ్మాయమ్మగారికి- నాకృత జ్ఞాతాపూర్వకవందనములు.

నా ఆదృత్యకావ్యములో ప్రధానపాత్రల ధరించి ఈ ‘విశ్వశాంతి’ నాటకమును జయప్రదముగా నటించిన బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులకు, వారినతీమణులు- సరస్వతి, లక్ష్మీదేవి, పార్వతీతల్లులకు, ఇంద్రాదిదిక్పాలులకు, నారదాదిమునులకు, కథానాయకునిపాత్ర అతిసమర్థవంతముగా నిర్వహించినభాస్కరునకు, సూత్రధారుడు కవి శ్రీరంగనాథునకు నాధన్యవాదములు.

ఇట్లు
అద్దంకి శ్రీరంగచార్యులు.

తిరుమలేశశతకము

అభిప్రాయములు.

1

ఎమ్. ఆర్. అప్పారావు ఎం. ఎ.
ప్రెస్ పబ్లికర్.

ఆంధ్రాయావివర్జితీ,

వాల్తేరు,

విశాఖపట్టణము - 3

25-7-1979

శ్రీమాన్ అద్దంకి శ్రీరంగచార్యులుగారికి,

మీరు రచించిన ‘తిరుమలేశశతకము’లో మీరు ధురస్సుతులు మృదు మధురకమనీయకవికలో వ్యక్తీకరించబడ్డాయి. దైవభక్తి, దేశభక్తి పూర్వకా లైన మీ ఆత్మానుభూతులను పఠించుట వల్ల జీవితాన్ని ఏవిధముగా తీర్చిదిద్దుకోవాలో అందరికి స్పష్టమౌతుంది. జీవితాన్ని సంపూర్ణముగా అనుభవించిన మీ జీవితగమనం ఆదర్శప్రాయం. నిరపేక్షతో మీరొనర్చిన స్వీకృతంత్రసమరం, మానవతావాదం ప్రశంసనీయం. దివ్యభావబంధురాలైన తిరుమలేశశతక పద్యాలు రసవత్కాలు. ఏమందిగ్రంథరాజాన్ని అనేకార్ని రచించి ఆంధ్రభాషను అలంకరించి ఆంధ్రావళి ఆమోదాన్ని పొందగలరని ఆశిస్తున్నాను.

నారు. జీవితములో ననుభవించునవన్నియు మధురములు - కటువులు కూడ మధురములై తలంపున మెదలెడి దశనందిననాడే జీవితము లక్ష్య సిద్ధి నందినదని ఎరుంగవచ్చును. అట్లు వీరు విషాదమధుర తారతమ్యము లేక అన్నిటిని తియ్యని తలంపులుగా స్వామికి వివేదించుకొనగలిగిన ధన్యజీవి శ్రీరంగాచార్యులుగారు.

వారి సౌహార్దము నాపై ప్రసరించి నాకీ మాటలు పల్కునట్టి యవ కాశము కల్గించినది ఆ మహపురుషుని జీవితప్రభావము - సామాన్యులగు నందరను సాకించి సన్మార్గమున నడపగలదు. అట్టి జీవితసారమును తిరుమలేశశతకము చదివి అనందించి నాభక్తిప్రహ్వమైన హృదయముతో వారికి అంజలిఘటించుచు విరమించుచున్నాను. అందరును చదివి ధన్యు లగునట్లు శ్రీ శ్రీనివాసు డనుగ్రహించుగాక. వారికి లోకకళ్యాణమునకై దీర్ఘాయురారోగ్యములను స్వామి ప్రసాదించుగాక.

తిరుమలేశ శతకము.

సీ॥ కత్తికిన్ దెగనట్టి కంఠరమ్మల పుష్టి
సడలిపోయెనుగదా ! సారము డిగి,
పచ్చి వక్కనయిన పచ్చడిగ నమలు
దంతాల పరువమ్మా ధ్వంసమాయె,
తుమ్మెదరెక్కల తోసిరాజనిపించు
కురుల్లె రాత్రెగా కుదురు లడతి,
పువ్వు రాలిన జాలు పులకించి వినజాలు
వీనుల సోకదు పిడుగుధ్వనులు,

తే॥ ౧॥ కాయము జరాకృతంబయ్యె కాంతిబాసె
గడచిపోయె నాపడచుకాలమంత
బ్రతికియుంటి నే జీవచ్ఛవంబ నగుచు
తియ్యదనము తిరిగిరాద తిరుమలేశ !

1

తే॥ ౨॥ మాతృదుగ్ధము లాసించు మానముద్ర
దాల్చు నను లేపి కబ్బించు తల్లి జూచి
బోసినగవుల వెలుగున పులకరించు
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

2

తే॥ ౩॥ వసిడిబుగ్గల సుడులలో బలుకు కులుకు
తరుణహృదయాన వెలుగొందు తళుకుబెళుకు
కరకు నురుకుల కలకల మెరపు చురుకు
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

3

తే॥ గీ॥ అల్లిచేయూత గైకొని తగుదునంచు
అప్పటడుగులు వేసి నే తరలి వచ్చి
విశ్వవిజయోత్సవమ్మన విట్టివేగు
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

4

తే॥ గీ॥ పలకమీదను బొమ్మను పట్టిగీసి
పదుగురును జూపించి నే పరపశేవ
చిత్రకళలను చిగురించు చిన్నతనపు
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

5

తే॥ గీ॥ వావి వరుసలు విడిచియు పాపలందు
ఆలువగ నన్నమాటల నాడువేళ
శైశవోత్సాహసల్లాప సంభ్రమముల
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

6

తే॥ గీ॥ అట్లెదియన బాలుర మంత కలిసి
పెరుగు నన్నము గుడిచియు పెచ్చుకేగి
ఆటపాటల నాడుచు నరచునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

7

తే॥ గీ॥ మూలమూలలు గాలించి “ముసలిమొసలి”
యూటలాడుచు పెక్కగు నాకులంది
వృక్షశాస్త్రప్రగల్భాల నురుకునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

8

తే॥ ౧॥ కోకిలమ్మను వెంటాడి కొండలెక్కి
దాని గాంచక వేసరి దారిదప్పి
వాగుచెంతనే నడుమును వాల్చునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 9

తే॥ ౧॥ బడికిపోవు మార్గమ్మన పందె విడుచు
పుస్తకములటు పడవేసి పోరునలిపి
శత్రుదర్పంబు నడచి నే ఛాతివిరచు
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 10

తే॥ ౧॥ పొగలబండిని మొదట నే పోల్చలేక
వింతజంతువుగా నెంచి వెరగుచెంది
స్లాలుసారము వదలి నే పాటుకాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 11

తే॥ ౧॥ కలల కన్నట్టి కమ్మని కథనెల్ల
మూకచిత్రాల తేరమీద మొదటిసారి
చూపు నిగిడించి వేడ్కతో చూచునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 12

తే॥ ౧॥ పనుపు బట్టలు ధరింపించి పసిమిమిర
పంపశిఖలు శిరమ్మన వరలుచుండ
భిక్షుదండంబు చేబట్టి భిక్షువేడు
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 13

తే॥ గీ॥ పసిడివడిని వడివడిగ బడిన పయిడి
తడవు దొరకిన తెగబడి తడిమి తడిమి
నిజగణన గణితగరిమ నియతి నిలచు
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 14

తే॥ గీ॥ నిజపురోహితు డేకాంత నియతిజేయు
విమల గాయత్రిబోధనల్ వినిన యంత
వింత వెలుగులు నాలోన వెలుగునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 15

తే॥ గీ॥ తప్తచక్రాంకనముజేసి తాప ముడువ
మాధవు తిరుమంత్రమునకు మరుగుతెరువ
భక్తి మద్దురుపాదాల్ వ్రాలునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 16

తే॥ గీ॥ రంగనాథుని సన్నిధిన్ రంగరాజ
“రంగ రంగా” యటంచును రాణ యొప్పు
చిలుక పలుకగా నాగుండె కులుకునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 17

తే॥ గీ॥ శేషచర్యంకమున తన సిరినిగూడి
రంగనాథుడు నను జీరి రమ్మటంచు
అభయమొసగ నేకానంద మందునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 18

శే॥ ౧॥ పేరొకటి యయినకతన పేర్మిమిర
మందదరహాసచందికల్ మరులు గొలువ
కొసరి నామిద రంగయ్య నిసరునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

19

శే॥ ౧॥ జనులు వైకుంఠధాముని కనుబొరకు
ఇసుక వేసిన రాలక కిసుకులాప
నలుసునై యూపిరాడక నలుగునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

20

శే॥ ౧॥ పరుగుపందాలలో నేను పాలుగొనుచు
ప్రేక్షకుని పొగడికలచే వేగ మలర
వాయువేగాన మూదంజ వేయునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

21

శే॥ ౧॥ పాఠశాలోత్సవముల నే ప్రతిభ జూపి
కందమున సంలసము సెట్ల సందడింప
ప్రథమబహుమానతతులను బహయునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

22

శే॥ ౧॥ అఖిలభారత శడుగుడి యాటలందు
ఎదుటివత్తము ననుబట్టి ఎరి దూకి
గిరికొట్టి మెరపువోలె బిరిని జేరు
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

23

తే॥ గీ॥ పెద్దసెలవుల మేమంత పెచ్చులేసి
తాతగారింట్లోమీదను దాడిజేసి
ఊరగాయంత నుప్పున నూడునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

24

తే॥ గీ॥ కొత్త క్యాలో మేవంత గ్రుంకులాడి
పైరుగ చికి బట్టల నారబెట్టి
పొలముగట్టిన బొరుగ పోవునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

25

తే॥ గీ॥ బుడ్లలో పెండ్లికేగెడి వయసమందు
చెరువుగట్టిన గలగల చెలువుమీర
రొట్టలేయుచు చట్టాన్ గొట్టినాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

26

తే॥ గీ॥ చున్నపట్టణమందున చదువునవుడు
చలనచిత్రాల దర్శింప బట్టుగట్టి
అగ్రరాతులు మేమంత యరుగునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

27

తే॥ గీ॥ చందుగు గిలిగింతలకు బల్ చిందులేయు
తరగ నురుగుల మెరపుల తరుకులకు
కన్యవహులు నీచి నే కాంచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

28

తే॥ గీ॥ ప్రభుమశ్రీలో నేటిట ఫలితిమంది
పట్టభద్రుడన పట్టాబు బడయ మురిసి
బందుగుల యభినందన లందునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

29

తే॥ గీ॥ అయిదువందల దండెము లలయకుండ
దానికన్ మించి బస్మిలు దమ్మువట్టి
బిగువుగొట్టుచు నే నొడల్ పెంచునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

30

తే॥ గీ॥ కండరముల బిగియించి కంటియెదుట
నిలపుటద్దము నుంచుక నిలచి నేను
'పాజు' లెన్నెన్నో పెట్టుచు పొంగునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

31

తే॥ గీ॥ పాము గని నేను పొలములో పారజూడ
వల్లెవడుచు నగి "తగున భయము దొరల"
కనుచు ననుబట్టి తనవెంట గొనినాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

32

తే॥ గీ॥ పొణయచంద్రుడు తనకాంతిప్రభుల విసతి
నాడు హృదయమే ముదము ప్రమాదమంది
కల్గివీరిసి పరిమళమ్ము విసరునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

33

తే॥ గీ॥ పెండ్లిచూపులకై వారు వేచియుండ
నూటు బూటును ధరించి సోకుజేసి
నాయకునటు నే నిటునటు నడచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

34

తే॥ గీ॥ స్లాఘబల్బుకైమేరాల స్లాఘన
ముగ్ధ ముసిచుసిగవుల ముసిరిసోవ
కలికికంఠాన నే తాళి కట్టునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

35

తే॥ గీ॥ మూగమనసుకు మునుగేసి మూలదాగి
ఓరజూపుల నొలకించు ఉవిదజేరి
నరనల్లావగతుల నే చనువుజేయ
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

36

తే॥ గీ॥ “హనిమానుల” విహరించి హాయినొంది
ప్రణయశృంగారసౌకలో పయనమంది
తేనెవాళల తొలిసారి తేలునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

37

తే॥ గీ॥ ఇంటి కిటకిట చుట్టాలు ఇసుకులాడ
నతికి వలపున పలుమారు నైగజేయ
వేళ కాదంచు విసవిస వెడలునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

38

తే॥ గీ॥ నోటినిండుగ విడియము నూటలూర
నడుముకట్టును బిగియించి నాతి నాకు
బిడ్డ నందించువేళ నే బిడియయందు
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

39

తే॥ గీ॥ చిన్నప్రియె నామూర్తికే చిట్టిబాట్టై
జీవరాశిని శృప్తించు జీవశక్తి
కలదు నాకంచు నామతి తలచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

40

తే॥ గీ॥ వేదికన్ నేను గళమెత్తి వేడ్క మీర
పరవశమైన పాటను పాడునపుడు
శ్రోతలందరు ముగ్ధులై సొక్కునాటి
తియ్యదన మెప్పు యోరెద తిరుమలేశ !

41

తే॥ గీ॥ మొగటిపద్యమన్ గోష్ఠిలో మొదలుపెట్టి
విరివిదనమును కృమముగా వినరిగొట్టి
నధను విస్మయ మొనరింపజాలునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ !

42

తే॥ గీ॥ వ్రాసినాడమ్మ దళదిళల్ వ్యాప్తిజెంద
తాంకిట రక తాంకిట రక తాళిగతుల
ఇంపుగా హృదంగంబు వాయించునపుడు
తియ్యదన మెప్పు యోరెద తిరుమలేశ !

43

తే॥ గీ॥ నాదు హృదిలోన నెచ్చటో నాల్కమాడు
ఆత్మదేవుని నేను వెళ్ళ ననునరించి
గగురుపాలున తొలుత నే గాంచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 44

తే॥ గీ॥ నాదు డెందాన విచ్చలు నాల్కమాడు
రామమూర్తి కే రచియింప రాగమొప్ప
జీవమాన్ దాల్చి వాడు సన్ చేరునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 45

తే॥ గీ॥ మొదటిశతము పెచ్చించి మురిసిపడుచు
కొత్త బట్టలు కొనితెచ్చి కోర్కెదీర
తల్లిదండ్రుల కేర్చి తనియునాటి
తియ్యదనము తిరిగి రాద తిరుమలేశ ! 46

తే॥ గీ॥ దంకి సత్యాగ్రహమునందు దూడుజేత
జయజయధ్వను లెగయ నే జంతులేక
ఉప్పు గుప్పెళ్ల జేబట్టి యురుకునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 47

తే॥ గీ॥ వేయి "వాలంటికు"ల బాల్ల పీరులందు
నడుగు తిప్పక వినవిన పరుచునపుడు
నాయకుడుగ నే మనుషుండు నడచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 48

తే॥ గీ॥ భారతాంబ దాస్యమ్మను బాపుకొరకు
వాడవాడ నెండు వానలనక
లిండితిప్పుల మరచి నే తిరుగునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 49

తే॥ గీ॥ దేశ సేవను గావింప దీక్షబూని
బంధఖానాల నింతయు బాధయనక
పెండ్లి పారినందఱున వేడజేరు
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 50

తే॥ గీ॥ విజయగీతులు పీఠుల విస్తరింప
స్వాగతంబుగ ప్రజలెల్ల సాగివేయు
పూలమాలలు మెనదిండ్ పొలచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 51

తే॥ గీ॥ మూడువత్సరాలు గడిచె ముద్దులొలుకు
నాదు బొట్టాన్ ముద్దిడి నాడు తిరిగి
అలులిష్టల గూడి యానందమందు
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 52

తే॥ గీ॥ కోడికూరికు మేల్కొంచి కాడిగట్టి
కలవు పెరుగున కలిసి నా పడతిగట్టు
కూడు నే కోడిగట్టున గుడుచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 53

తే॥ గీ॥ రంగురంగుల కోకిల రమణులంత
వైకి బిగగట్టి వరుసగా వైరలూడ్చ
కనులపండువై నే నిల్చి గాంచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ వంద కోకిల లొకసారి పాడినటుల
పడతులందరు చేనులో పాడినంత
మోననాటికెంబడనే మొలకలేయు
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ కలుపుదీయంగ పొగరెక్కి కాంతినెగసి
రోజురోజుకు నాచేలు రూపులెత్తి
దుబ్బుజేయంగ నేనెంతో నుబ్బునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ పరపు మందాన పొలమంత పనలు నిండ
కాలువేసిన గింజలు ఘల్లుమనగ
గర్వమండచు నే చేను గాంచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ బారకానుల తలపించు బాల్లదీరి
మేడినాములు మడుల నే మెరయజూచి
కొట్టునిండు నీయేడంచు కులుకునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ కుప్పనూర్పిడిసమయాన గూడుజేరి
చందమామను గావుంచి నద్దులేక
గడ్డిలో దూరి నే కలలో కనిననాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ రాశితోడ నాయానందరాశి పెరుగ
పొడుగు పొలికేకకున్ మేను పులకరింప
లృప్తిన కొలంది రాసులు కొవ్వనాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ వడ్లబండి బురదదిగ బట్టినపుడు
కండరమృల పుష్పేని కలిపికట్టి
వట్టుబట్టి నే గట్టుకు నెట్టునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ అంచనాలకు మించిన మంచినంట
నంచులన్ పంచకున్ జేర్చి నర్ది నర్ది
కొట్టు పట్టక పురులు నే గట్టునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ వట్టచీర నాభార్యకు కట్టజెట్టి
బిల్లవారిగ దుస్తులు పిలిచి తొడగి
పంతురాతిరి మేమంత సల్పునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ భజనస్తంభమృచుట్టును భక్తితోడ
వల్లనానుతో జేరి పూతోడ
చెక్క-భజనలు చకచక నేయునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ కన్నవారింట కురుకు నాకలికి కూడ
మూడువందలమైళ్లుగా ముందుకరుగు
ఘోషశకటంపుజాగు నే దూరునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ నీలగంధీరబుధిలో నింకి కెగయు
వరతరంగాల కెదురుగ బెరుకు వదలి
పడవ నడుపుచు నెగబడి కదలునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ కొండలెక్కు-చు గబగబ గుండెలదర
కాళ్ళు చిడిముడి తిడబడ కదలలేక
ఏనుకొండలవానినిన్ వేడునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ భక్తరక్షి! యాశ్రిత పారిజాత!
దీనమందార కావురూ దీను ననగ
చేయెనగి నీదు గుడికినిచ్చేస్తాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ కొండశిఖరాన శివిగా కొలుపుదీర్చు
పర్యవేక్షణదక్షున్ పదముబట్టి
చారవశ్యమృతో నేను పాడునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ ఓగువ కొకసారి నాచుట్టు దేరిజూడ
విశ్వమంతయు నాముందు విస్తరింప
అల్పదేశంచు కై మోడ్చు సల్పునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ కొండశిఖరాల తలదన్న గొంతుపిడి
నురుగుగ్రక్క-చు నుడలతో నురకలేయు
పూరిజలచాతరవళి నే పొంగునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ రంగు మోమున బూసుక రాజునగుచు
నటించిగప్పిన కోటులు చమటకొర్చి
నీది ధరియించి నీటియించి తేజ మెరయు
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ ఏకంతాన నిజనతి యేరుగూడి
అన్యత్రేవము వెన్నని సంపుమీర
నీయినా మాలు పాడుచు వేడునేళ
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

తే॥ గీ॥ బడలి నడలి నేనింటిక వెడలిరాగ

అలసినారంచు నానతి యందజేయు

ఆపుపాల నే వగవగ నానువేళ

తియ్యదనము విడువగలన తిరుమలేశ !

74

తే॥ గీ॥ అలఘు మలబారు శిఖరాన సలరుచున్

నుందరోద్యానవనముల నొబగుజూడ

నందనవనము గనిన నానందమందు

తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

75

తే॥ గీ॥ లక్షమందిజనము కృమ శిక్షణముగ

తాళమును వైచి భక్తితో తనువు మరచి

'బాపు' ముంగల నామమ్మ పాడునాటి

తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

76

తే॥ గీ॥ యోగవిన్యాసములు జేయ యోగివరుడు

'భావే' ముదమున వీక్షించి బాగు యనుచు

మమ్ము దీవింప యెడలు నే మరచునాటి

తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

77

తే॥ గీ॥ అఖలభారతగోష్ఠిలో నద్భుతముగ

ఆననముల ప్రదర్శింప నచటి ఘనులు

మెచ్చుకొనగ నాయాళలు హెచ్చునాటి

తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

78

తే॥ గీ॥ రాజభవనమునందున రాష్ట్రప్రభువు

యోగివరుల సన్మానింప సాగివచ్చి

అభినుతల మాట నీయ మే మందురాటి

తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

79

తే॥ గీ॥ పూర్ణచంద్రుని వెన్నెలలో పోగుజేసి

పాలరాతికి పూతగా వైన పూయ

తాజా తేజము తనువును తేజవరచు

తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

80

తే॥ గీ॥ ఎటులకన నహ మాజహన్ విజ్ఞికలను

కనిన కల నేటు గట్టిగా కట్టినాడో !

కట్టినట్టి కట్టడము నే కనిననాటి

తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

81

తే॥ గీ॥ నాతిమీదను వలవంత రాత్రాన

వలపుచాల్చి పాలరాల్చెలగ నవ్వ

మలచి పొలచిన తాజును తలచునాటి

తియ్యదనము విడువగలన తిరుమలేశ !

82

తే॥ గీ॥ ముగలుసామ్రాజ్య వైభవాల మోనులెత్త

ప్రగయసామ్రాజ్యప్రభులెల్ల ప్రజ్వరిల్ల

తాజాతేజము తను వెల్ల తాకునాటి

తియ్యదనము విడువగలన తిరుమలేశ !

83

తే॥ గీ॥ రామకృష్ణుడు భక్తితో రాత్రిబవలు

కానినారాదు కడలార కనినచోట

- దక్షిణేశ్వరమును నేను దరియనాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 84
- తే॥ శీ॥ సర్వమతసమరసభావ సాధనమున
సకల దేవతారాధన సలిపె నచట
పంచవటిగో ప్రళాంతి నే గాంచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 85
- తే॥ శీ॥ గంగదాటి బెలూరులో గాలువెట్టు
అందు నానందులు కనుల విందుజేయ
డెండ ముప్పొంగి ఆనంద మందునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 86
- తే॥ శీ॥ గురునిపేర మకము నెలకొల్పినాడు
అనఘు డావివేకాంధు డెండమలర
ఆ పవిత్రాత్మ నాడెంద మావరించు
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 87
- తే॥ శీ॥ ఆదిశక్తియై యవనిలో నవతరించె
కాళిఘాట్టున దయునునాన్ కళలవెలయు
కాళిమాతను కనులార గాంచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 88
- తే॥ శీ॥ బదరి కాదీని హిమరాసి చద్రయైన
దేవదేవుని పాదాల దివురుకొరకు
వెండికొండల నెగబొక్కు వేళ పొందు
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 89

- తే॥ శీ॥ లోయలో దాగి యోగిన్ లోతుగలిగి
శాంత గంభీర తలముల కాంతలీను
మానసకోపరమున నే స్నానమాడు
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 90
- తే॥ శీ॥ తగిన వరుని వెతకి తెచ్చి తనయ నానగి
పెండ్లివానికి ఘనమై విందులిచ్చి
గాంతుకలు బొంగుగులువోయి గణుగునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 91
- తే॥ శీ॥ చేత గళయ చుంటి జేతబట్టి
తాత చూడంచు మెల్ల నాడరికి జేర
కన్న కూతును కనులార కనిననాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 92
- తే॥ శీ॥ కన్న కొడుకును కూతురు కన్ననుతులు
తగవులాడుచు గవలిత తరుముకొనగ
మరుదులను పక్షపాతాన పెరుచునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 93
- తే॥ శీ॥ చేతి పదివత్సరములు సేవ సేచు
కాను నను వెట్లు బాధకు రోసి నేను
అంభములను కోసి బయలుపడ్డనాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 94
- తే॥ శీ॥ పంజరము తీర్చి పెలువడ్డ పక్కివోత
నిజానెందరి నాహితిగరనజగతి

తిరిగి నేనుగా నుదయించి తిరుగునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

95

తే॥ గీ॥ రాజు నేడైన కేవల రైతు నేడు
కలముబట్టినవా డెల్లి కాడిబట్టు
కలము వీడి పొలముదున్న గడగునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

96

తే॥ గీ॥ వివిధదేశాల నే బహు విందులంది
హైందవఘనః జ్ఞానమ్మ నందు జల్లి
మాతృభూమికి పేరుతో మరలుకట్టి
తియ్యదనము పొందు తెపుడు తిరుమలేశ !

97

తే॥ గీ॥ బహుమాఖంబగు ప్రతిభలు ప్రజ్వరిల్ల
విశ్వశక్తిలో నాశక్తి వీసమనుచు
కనులు తెరచి తెలిసికొన కలుగునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ !

98

తే॥ గీ॥ వానప్రస్థంబు గ్రహించి వాంఛ లుడిగి
నియతి నేకాంతసేవలు నేను జేసి
పరమభక్తితో కీర్తనల్ పాడగలుగు
తియ్యదనము పొందు తెపుడు తిరుమలేశ !

99

తే॥ గీ॥ భవజలధి రోసి తరియించి బాధ లుడిగి
అతులనియతి విషమతతి నధిగమించి
యతి నగుచు పుణ్యతీర్థాల యాత్రసలుపు
తియ్యదనము పొందు తెపుడు తిరుమలేశ !

100

తే॥ ౧॥ కరుడుగట్టిన యలవాట్ల కట్టగట్టి
గంపారించియు మనసున శాంతినొంది
ఆత్మసామ్రాజ్యపదము నే నందునాటి
తియ్యదనము మరువగలన తిరుమలేశ ! 101

తే॥ ౨॥ కాలిండకల నూరూర గోలచుండి
రామభజనలు జేయుచు రాత్రిబవలు
లనుపు మరచి నే నిశ్చింత తనరనాటి
తియ్యదనము పొందు తెపుడు తిరుమలేశ ! 102

తే॥ ౩॥ కామరహితమా నిస్సార్థకర్మ జేసి
శక్తున్నియు నే విశ్వశాంతికొరకు
అర్పణముజేసి యానంద మందునాటి
తియ్యదనము పొందు తెపుడు తిరుమలేశ ! 103

తే॥ ౪॥ కడులు శ్రేణించిన మొదలుగ కలలుకంటి
మాధురాన భూతు లనెన్నో మడివి నిలచె
బాని నింటి కదితలో వ్రాయగలుగు
తియ్యదనము పొందు తెపుడు తిరుమలేశ ! 104

తే॥ ౫॥ కలుక తిరముగాని యలఘు భావతతుల
తిలుక కలుకుల కలుకుల కిటుకుకిటుకు
తేట తెలుగున పల్లకు శైలుపగలుగు
తియ్యదనము పొందు తెపుడు తిరుమలేశ ! 105

తే॥ గీ॥ ముద్దుపలుకుల ముత్యాల మూటగట్టి
 మూడుపాదాలలో మూర్తి ముడిచివెట్టి
 తిరుమలేశుకు మకుటంబు తీర్చునాటి
 తియ్యదనము నిలుపుచున్న తిరుమలేశ !

106

తే॥ గీ॥ కలము బట్టిచి దానిలో కవిభాసి
 దరిని గూర్చుండి దయశోక భార నొసగు
 కమలనాథుని నిను కన గలుగునట్టి
 తియ్యదనము నిలుపుచున్న తిరుమలేశ !

107

తే॥ గీ॥ తేరితరుల నరుల నే తెగువజేసి
 తిరుమలేశ సేర్పించ దేవిగూడి
 చిరునగపు లెన్న నామీద చిలుకునాటి
 తియ్యదనము నిలుపుచున్న తిరుమలేశ !

108

ము గీ ౦ పు.

తే॥ గీ॥ కటికచీకటిని గనదు శాంతిరేఖ
 దుర్భరక శోరభోషణ దొరకు శాంతి
 పరమపావన మృగు పాప పంకిలమ్ము
 తెరను తొలగించి ననుజూడ తిరుమలేశ !

(శ్రీ) విజయలక్ష్మీ పవన్ సెన్, ఇట్టువల్లి.
 ఫోన్ : 342 అమలాపురం.

ఓమ్.

శ్రీ శేషలైలవాసాయ నమః
 శ్వశ్రేయస మస్తు.

వి శ్వ శాంతి

విశ్వకల్యాణ మొనరింప విధి యటంచు
 విశ్వవిధుల విహరించి వెడకి యేను
 చిత్తమున కొత్తభావాలు చిగురులెత్త
 కథగ నల్లుచు గీతను కలయఁబోసి
 విశ్వశాంతికి మార్గంబు వెల్లడింప
 విశ్వవిధుడయ వ్రాసితి “విశ్వశాంతి”

అంకితము

✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽

విశ్వశాంతికి వినువిధి వెడలివచ్చి
 కామదారము నల్పిన నాయకుడవు
 నిత్రు వ్రక్కయై వమ్ము నీరజాప్త!
 అంకిత మొనర్చు గైకొను మయ్య! దీని.

— అద్దంతి శ్రీరంగాచార్యులు.

A.T. 9. 51